

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2280/2019
13.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад Општине ... из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Зорица Маринковић Куљхави адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/19 од 06.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/19 од 06.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 317/18 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, забрањено је туженом да се приближава бившој супрузи ББ из ... и малолетним ћеркама ВВ и ГГ на удаљеност мању од 500 м, и наложено му да се уздржава од приближавања на ову удаљеност све под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, забрањено је туженом да приступа у простор око места становања бивше супруге и малолетне деце у ..., улица ... број ..., на удаљеност мању од 500 м и наложено му да се уздржава од приступа у овај простор под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом да на било који начин узнемирава бившу супругу и малолетну децу и наложено му да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим може угрозити телесни интегритет, душевно здравље и њихово спокојство. Ставом четвртим изреке одлучено је да се мере заштите од насиља у породици одређују на период од 12 месеци и да могу бити продужаване све док престану разлози због којих су одређене.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/19 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П2 317/18 од 24.01.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 386, 390. и 394. ЗПП, учињених у другостепеном поступку. Другостепени суд је испитао првостепену пресуду у целости, јер је жалбом туженог иста побийана у погледу свих донетих одлука. Одлука о одбијању жалбе туженог као неосноване и потврђивање првостепене пресуде донета је у складу са чланом 390. ЗПП, при чему је другостепени суд нашао да нису основани наводи жалбе и та зато нема места одлуци из члана 394. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 559/13 од 18.06.2014. године разведен је брак туженог и ББ. Истом пресудом заједничка деца странака - малолетна ГГ, рођена ...2008. године и малолетна ВВ, рођена ...2010. године поверене су мајци на самостално вршење родитељског права, уређен је начин одржавања личних односа деце и туженог и обавезан тужени да плаћа издржавање деци. Лични односи деце и туженог одржавани су на начни одређен судском одлуком, али тужени није плаћао издржавање за малолетну децу. Због тога је правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови К 907/17 од 16.04.2018. године оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Изречену затворску казну издржава у КПЗ Сремска Митровица почев од 14.06.2018. године. Тужени је често пред децом изражавао негативне ставове о њиховој мајци, вређао њу и њену родбину, износио тврдње да би њихова мајка требало да пази где се ноћу креће јер неко може да је убије и наговарао децу да у школи причају како их мајка туче, због чега је она била позивана на разговор. Тужени је 30.07.2018. године, када су се деца налазила у његовом домаћинству а он добио одсуство из затвора, одбио да децу преда мајци иако је знао да би тога дана са њом требало да путују на море. Деца су тада предата мајци уз асистенцију органа старатељства и полиције. Том приликом деца су била видно уплашена и узнемирена - плакале су, дрхтале и грицкале нокте, а у намери да смире туженог говориле да на море могу ићи и следеће године. Деца и бивша супруга се плаше туженог. Орган старатељства је проценио да тужени излаже децу високом стресу и институционалној трауматизацији, подстиче код деце конфликт лојалности што код њих доводи до осећаја несигурности, страха, узнемирености, повлачења од својих потреба порицањем и великог стреса. Деца имају отпор према контакту са

оцем, осећају неповерење и страх да их он неће вратити мајци по протеклу времена које проводе са њим по одлуци суда. Такво понашање туженог, који не уважава стручне савете и препоруке, нарушава социјални, морални и емоционални развој деце и њихов породични идентитет. Због тога је, по мишљењу органа старатељства, неопходно одредити мере заштите од насиља забраном туженом да контактира и да се приближава деци и бившој супрузи.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Ревизијом туженог се утврђено чињенично стање и правилност примењеног материјалног права оспорава из истих разлога који су већ навођени у његовој жалби. О тим жалбеним наводима другостепени суд се детаљно изјаснио у образложењу побијане пресуде, а дате разлоге о томе прихвата и овај суд, налазећи да су одредбе чланова 197. и 198. Породичног закона правилно тумачене и примењене на конкретно утврђено чињенично стање.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужени није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка. Због тога је његов захтев за накнаду трошкова одбијен и применом чланова 153. став 1. и 165. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић